

XXVII. ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA**Písmo svaté:**

Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. (Jan 17, 19-21)

Katechismus:

Stav zasvěceného života tedy představuje způsob „zvláštního“ zasvěcení, které má svůj kořen ve křtu a je úplným odevzdáním se Bohu. Věřící v Krista si v zasvěceném životě pod vlivem Ducha svatého umiňují následovat Krista „více zblízka“, oddat se Bohu, kterého nadevše milují, a tím, že usilují o dokonalost lásky ve službě Božímu království, stát se v církvi znamením a hlasateli slávy budoucího světa. (čl. 916 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Od 30. listopadu 2014 do 2. února 2016 probíhá v celé církvi Rok zasvěceného života, který vyhlásil papež František. Co je to zasvěcení? Je to radikální náležení Pánu. Latinsky „consecratio“ (podobně i v mnoha jiných jazycích) vychází toto slovo ze slova „sacro“ (posvátný), což znamená, že slovem „sacro“ se označuje vše, co náleží Bohu a předložkou „con“ neboli „cum“ (s) znamená vzájemnost – vzájemné darování – duše Bohu a Bůh duši. Je to povolání, kdy Pán volá duši k důvěrnému spojení s ním, a toto spojení se nazývá duchovní snoubenectví. Je to radikální náležení Pánu. Proto zasvěcený člověk nesmí mít nic společného se světem, s nepřítelem Božím ani s vlastním „já“. Se světem – je třeba, aby opravdu žil v duchu chudoby, čistoty a poslušnosti. Apoštol Pavel nabádá věřící: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši“ (Fil 2,5). Je-li člověk přítelem ducha světa, nemůže radikálně náležet Pánu. Dále je třeba radikální oddělení od vlastního „já“ – ducha i těla. Ducha – způsobu myšlení, poznávání, uvažování, způsob toužení, volby a chtění. Tohoto ducha je třeba se zříkat – když člověku napovídá, aby zvolil to, co je spojeno s „já“, které je spojeno s porušeností hříchem. Nemá-li zasvěcená osoba opravdu v srdci velkou lásku k Pánu, pak obtížně rozliší, co pochází od já a co od Boha. Tedy poznání musí být poznání dobra, nikoli zla. Stejně tak volba svobody musí být volbou dobra, bez jemných úmyslů – marnivosti, sebelásky, namyšlenosti, předsudků, nebo dokonce tvrdohlavosti. Je třeba, aby se duch zasvěcené osoby vyprázdnil od všeho toho nepořádku, které bohužel předkládá vlastní „já“. Radikálnost náležení Pánu znamená totální zřeknutí se vlastního já, a samozřejmě k radikálnímu zasvěcení náleží to, že člověk nemá nic společného se zlým duchem. Tedy musí se vystříhat dobrovolné příležitosti ke zlému. Aby se vstoupilo k příležitostem, musí dojít k neopatrnosti, prodlévání u zlého, což pak způsobuje pochybnosti a zmatek vzhledem ke všemu – i k vlastnímu povolání. Tedy radikálnost náležení Bohu, Kristu

zahrnuje tuto reálnou distanci od světa, satana a vlastního já, s nimiž nesmí mít zasvěcená osoba nic společného. Zasvěcení spočívá v tom „být s Kristem“, přičemž Ježíš řekl: „buď se mnou, nebo proti mně“. Chce-li někdo radikálně náležet Kristu, musí být zcela vzdálen od toho co stojí proti Kristu. To ale není cílem zasvěceného života. Zasvěcení se Kristu má vést k radikální účasti na poslání Krista. K čemu by bylo, že někdo patřil Kristu a pak by seděl a nedělal nic? Je jasné, že když má člověk náležet Kristu, musí mít účast také na jeho poslání spásy prostřednictvím toho, co Ježíš řekl: „kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen“. Musí tedy sdělovat bratřím toto náležením nejen Kristu, ale také jeho poslání – nejen dobře hovořit, učit náboženství... ale především svědčit v životě, v komunitě, ve farnosti atd. Proto zasvěcení ve světě zahrnuje odvážné úsilí patřit radikálně Kristu. Tudíž tento rok zasvěceného života vyžaduje od každého z nás především revizi života, zda žijeme intenzivně podle vlastního povolání a charismatu. Je jasné, že tato vize radikálnosti života v Kristu, která je srdcem zasvěcení, vyžaduje víru, naději a lásku, ale především velkou víru. Žít v ustavičném úsilí, přestože nejsme ještě dokonalí, úsilí odčiňovat a rozdávat milosrdenství.

Předsevzetí:

Začnu od rozjímaného a praktikovaného Božího slova, abych mohl uskutečnit jakékoli povolání, třeba i povolání radikálního zasvěcení Bohu.

Myšlenka na závěr:

„Poslušnost víře z tebe učiní křesťana, umožní ti žít zvláštní zasvěcení a je příčinou dokonalosti duchovního života.“ (Mons. P. Gaeleone 31. 10. 2009)

Kdo: Svatý otec František prostřednictvím Apoštolské penitenciárie;

Co: udělil **plnomocné odpustky** u příležitosti nastávajícího Roku zasvěceného života;

Proč: proto, aby se při zachování nejvyšší věrnosti charismatu zakladatele obnovovaly instituty zasvěceného života, i proto, aby se věřícím celého světa dostalo blažené příležitosti pro upevnění jejich víry, naděje a lásky ve společenství se svatou Římskou církví;

Komu: všem jednotlivým členům institutů zasvěceného života i ostatním věřícím, kteří se budou opravdově kát a budou vedeni duchem lásky;

Pro koho: za sebe i za duše v očistci;

Podmínky:

- v čase od první adventní neděle roku **2014 až do 2. února 2016**, tj. do dne, kdy se Rok zasvěceného života slavnostně ukončí;
- vykonání: svátostné zpovědi, přijímání eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce;
- v Římě při mezinárodním setkání určených Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života, účastníci po přiměřenou dobu se mají věnovat zbožným úvahám zakončeným modlitbou Otčenáš, vyznáním víry v kterékoli schválené formě a zbožnému vyzývání blahoslavené Panny Marie;
- ve všech místních církvích, kdykoli ve dnech věnovaných v diecézi zasvěcenému životu a při diecézních slaveních vyhlášených u příležitosti Roku zasvěceného života, přičemž účastníci zbožně navštíví katedrálu anebo jiné posvátné místo, zvolené se souhlasem místního ordináře, nebo klášterní kostel či oratoř klauzurního kláštera a tam se budou veřejně modlit liturgií hodin anebo se po přiměřenou dobu budou věnovat zbožným úvahám zakončeným modlitbou Otčenáš, vyznáním víry v kterékoli schválené formě a zbožnému vyzývání blahoslavené Panny Marie.

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátosti smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“. Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>